

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marție, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl. pentru fie-care publicare.

După jubileu.

„La aur cu aur și la argint cu argint, și la tot lucrul prin mâna meșterilor, și cine vrea să-și umple mâinile sale astăzi Domnului?”

„Și se îndemnară boierii familiilor, și boierii fiilor lui Israil și cei preste sute, și ispravnicii lucrurilor, și deregătorii casii împăratului.

„Și au dat la lucrurile casei Domnului cinci mii de talanți de aur, și zece mii de galbini de aur, și zece mii de talanți de argint, și optsprezece mii de talanți de aramă, și o sută de talanți de fier.

„Și s'a bucurat poporul pentru bunăvoință, că cu inimă plină bine au voit a da Domnului.

„Și a binecuvântat Împăratul David pe Domnul înaintea adunării, zicând: Bine ești cuvântat Dómnne Dumnezeu lui Israil, Tatăl nostru cel din veac și până în veac.

„Dómnne Dumnezeu nostru, totă mulțimea acésta, care o am gătit, ca să zidim casa numelui tău celui sânt, din mâna ta este, și ale tale sunt toate.

„Și am cunoscut Dómnne, că tu ești cel ce cercetezi inimile, și iubesci dreptatea, cu inimă curată am adus toate acestea, și am văzut acum pe poporul tău, carele s'a aflat aici, că cu bucurie ți-a adus ție.

„Dómnne Dumnezeu lui Avraam, și al lui Isaac, și al lui Israil, părinților nostri, păzesci acestea întru cugetul inimii poporului tău în veac, și îndreptezi inimile lor către tine.”

Aceste scene uimitoare se prezentă ochilor nostri sufletesci din incidentul serbării de eri din Brașov.

Un popor întreg, întreg poporul român din monarhia austro-ungară a avut Joi zi de bucurie, zi de serbare, și împreună cu cei cari au cântat în biserica Sântului Nicolau din Brașov, cântat-am și noi cei cari nu am putut

fi acolo decât cu inimile noastre, cântat-am cântări de laudă lui Dumnezeu, pentru că ne-a dat nouă să ajungem acésta zi de bucurie.

Asemenea poporului evreesc socotit-au românii din Brașov să ridice scóle Domnului, în cari tinera generațiune să învețe cum să fie creștini buni și ómeni de omenie, ca să ne folosim cu cuvințele din catechismul cel mic.

Și precum la glasul Împăratului David, poporul a alergat, a adunat tot ce a avut scump în casa sa și le-a adus jertfă la altariul Domnului, întocmai au făcut boierii familiilor din Brașov, și boierii fiilor dela bisericele din Brașov, întocmai au făcut toți creștinii, cari se închinau în bisericele de acolo.

Și măreț s'a ridicat edificiul gimnasial, măreț s'a înzestrat el cu cele necesare, și preoți vrednici au adus zi de zi gertfele cele fără de sânge, cari ca tămăia s'au înălțat către Domnul mării.

Ani 50 au răsunit în zidurile acestea glasurile profesorilor, și acestea au predicat iubirea de patrie, iubirea de nem, iubirea de biserică.

Cu drag vom ceti numele bărbatilor nostri, cari și au început creșterea în gimnasiul nostru din Brașov, și astăzi împrăștiati pe întreg rogoșul locuit de români, continuă a transplanta ei cea-ce au auzit dela profesorii lor.

Cu pietate privim la șirul lung de ani, și la muncă ce s'a prestat în acești 50 de ani la gimnasiul nostru din Brașov.

Un entusiasm sacru a făcut posibilă înființarea lui, un sacru entusiasm a susținut acest institut în 50 de ani, căci inima poporului a fost îndreptată către Dumnezeu.

Un sacru entusiasm a dominat inimile poporului și în zilele de cea mai grea cercare, cari amenințau existența acestui institut.

Păzi'ta Domnul cugetul inimii poporului seu în conflictul ce s'a iscat

între cele 2 biserici, cari au fondat acest institut.

„De n'ar fi că Domnul era între noi, când s'au ridicat ómenii asupra noastră, étă de vii ne-ar fi înghițit pe noi, când s'a iuțit mânia lui preste noi.

„Eată apa ne-ar fi înecat pe noi. „Părău au trecut sufletul nostru, étă au trecut sufletul nostru apa cea fără stare.

„Bine este cuvântat Domnul, carele nu ne-a dat pe noi spre vênarea dișilor lor.

„Sufletul nostru ca o pasăre s'a izbăvit din cursa vênătorilor.

„Cursa s'a sfărâmat și noi ne-am izbăvit.

„Ajutorul nostru este întru numele Domnului, celui ce au făcut cerul și pământul.”

Lucrarea începută acum 50 de ani o vom continua în spiritul fondatorilor ei, în spiritul părinților nostri.

Șcólele centrale din Brașov stau sub scutul bisericilor de acolo și prin acésta este asigurată existența lor.

„Cu inimă curată am adus toate acestea, și am văzut acum pe poporul tău, carele s'a aflat aici, că cu bucurie ți-a adus ție.

„Dómnne Dumnezeu lui Avraam, și al lui Isaac, și al lui Israil Părinților nostri, păzesci acestea întru cugetul inimii poporului tău în veac, și îndreptezi inimile lor către tine.”

Revistă Bisericescă.

Propaganda catolică.

Apărarea națională, valorosul organ, care deopotrivă luptă pentru avântul cultural al poporului român, cât și pentru susținerea și întărirea ortodoxismului față de curentele contrare, a publicat în nrul său dela 23 Iunie c. următorul important articol:

Sunt unii din amicii nostri cari ne observă că lupta noastră contra propagandei catolice, are inconvenientul de a jigni sentimentele fraților nostri români din Ungaria, cari sunt uniți cu religia catolică. Credem că aceia cari ne aduc acésta învinuire, se înșeală.

Noi n'am considerat nici odată pe românii uniți, pe greco-catolicii, ca catolici adevărați, ci i-am crezut și îi credem ca ortodoxi, cu totă mica deosebire de dogme cari există între ei, cari au admis două trei amănunte de dogme catolice, și noi, cari n'am admis nici una.

Când acest ziar a început campania sa contra propagandei catolice în România, am arătat încă de la început că nu deosebirea mică de dogme, adevă de unele amănunte de forme, fac deosebirea mare dintre bisericile ortodoxă și cea catolică, și că nu acésta deosebire de dogme ne face să combatem propaganda catolică la noi în țară. Am spus că între biserica catolică și bisericile ortodoxe, este acésta deosebire mare, că bisericile ortodoxe sunt deosebire naționale, și că biserica catolică este o biserică cosmopolită, cu pretenție de a fi universală, și că clerul bisericii catolice este o armată în mâna Papei de la Roma și ese din cadrele națiunilor printre cari trăiește. În altă ordine de idei, am stabilit o altă deosebire între bisericile ortodoxă română și cea catolică, și care este: spiritul de toleranță, blândețea celei ortodoxe, și intoleranța spăimântătoare și cruzimea celei catolice, care a înșingurat paginile istoriei și a turburat conștiința omenescă. Bisericile ortodoxe și biserica românească n'au în trecutul lor nici închișițiunea, nici rugii aprinși pe piețele orașelor, nici torturile infame, nici masacurile celebre ale istoriei popórelor catolice, nici răsbóele religioase. Ea n'a persecutat libera gândire și n'are pe conștiință nici rugul marelui gânditor Bruno, nici rugul inspiratei fecióre de la Orleans.

Româneșca și toleranta biserică românească a plâns cu vremile de jale ale românilor și conducătorii săi au fost totdeauna apărătorii naționalității române și ai suferințelor săracului. Mănăstirile noastre au fost

FOIȚA

Din tainele vieții.

(Urmare.)

— Bine ziseși, spuse Vodă rîzînd către boer cînd termină de cetit . . . Este înfiul jeluitor care nu 'mi cere slujbă ori boerie . . . Apoi luă un condeiu de pe scriitoriu și puse în vîrf al jalbei mele rezoluțiunea: „D-ta Vornice bisericesc, vei primi pe jeluitor în internat, la deschiderea șcólelor.”

— Ține, băete, să duci asta la vornicia bisericescă, îmi zise Vodă.

Am sărutat iar mîna lui Vodă, care m'a lovit cu desmerdare de două ori pe umăr, zicîndu-mi: *Vezi să te silești!* . . .

Am voit apoi să sărut și mîna boerului meu introducător, dar nu mi-a dat-o . . .

Roș ca gotca de plăcere, de fericire, de emoțiuni diverse, eu mă îndreptai spre ușă. Cînd se es, mă oprește iară boerul cel bun:

— Băete dragă, de-i vedea că nu 'ți ascultă jalba la Vornicie, să vii la mine . . . să întrebi de Cuconul Mihalache Kogălniceanu . . .

Era el!

Era Mihail Kogălniceanu!

Intr'o singură oră cunoscusem, eu, biet băiat sêrac, pe domnitorul Grigorie Ghica și pe Mihail Kogălniceanu, de care ațitea auzisem cînd eram școlar la Academie! . . .

Vă puteți închipui dacă pogoram cîte trei și cîte patru trepte de scărilor! . . . Sburam, nu alt ceva . . . Eram grăbit să duc mamei știre. Ce mamei? La toți, la tot orașul știre, de isbînda mea.

Am avut de la 1849—50 multe alte isbînde, dar nici una n'a sgduit ca acésta adînc sufletul meu.

Și iată cum lui M. Kogălniceanu am datorit primul luminiș voios din calea, lung timp posomorită, a tinereței mele.

Academia se redeschise. Neuitatul P. Casimir înzestră șcólele Moldovei cu acel așezămînt, care le-a asigurat grăbirea propășirii și sub domnia căruia au rămas pînă la 1864.

Nu numai am fost primit în internat, dar cîrînd ajunsei chiar și pedagog . . .

Dar iată că în locul profesorilor vechi ce avém, fură chemați la Academie unul după altul mai mulți băbăți din Ardel. În fruntea șcólelor păși, ca *inspector general*, nenitatul Aug. Tr. Laurian. La direcțiunea internatului fu chemat alt ardelén, D. Patriciu.

Acésta schimbare, care din multe privințe era salutară pentru șcóle, avea însă

să dărîme o întrégă direcțiune de cultură a limbei române.

Pe totă ziua se introduse mai adînc în liceu mania ardelénă de-a scîlcea limba, sub pretext de-a o face să semene mai mult a latină. Dar încă mania cu finala cione?

Acésta direcțiune nu-mi plăcea de loc. D. Patriciu îmi înapoia raporturile mele de pedagog sub cuvînt că nu scriu românește.

A scrie românește, după D. Patriciu, însemna nu numai a scrie în o limbă radicală pocită, imposibilă, dar și a înșira mereu la vorbe fără nici o trebuință.

De aci casă rea între mine și d. director . . . Pînă ce veni tréba să fiu dat afară din postul de pedagog în 1852.

Atunci, ca să mă răsbun contra d-lui Patriciu, scrisei pentru „*Almanachul Bucurmului Român*”, un articol umoristic sub titlul „*Un Vis*”. Povesteam că am călătorit la Cetatea Neamțului. Acolo mi-a venit și mie gîndul să fac o odă adresată la vechia cetate.

„Ia să văd, se-mi fac planul: mai înții, am să descriu ruinile, cu buhe, vulpi, cuiburi de ciori! — Ba nu, sunt preamulte jigăanii . . . A! am să încep . . . Da, ce tre-bue idei? Cuvinte, cuvinte . . . Iacă, prostul de mine! uitasem că ómenii învêțați fac versuri fără idei, destul să fie cu vorbe sfîrșite în: *ciume*, cu neque quand (adică nici cînd), cu *juventute*.

Ia să cerc:

„*Juventute Romanesca*
ce alele hodie 'ntinzi,
De-a cantare cum me vino,
vezi reputăciunea . . .

„La naiba! lung cuvînt! . . . Pas de-i mai pune și rimă! . . .

Mai încolo, arătăm că de o merge șcóla tot în direcțiunea filologică ardelénă, la 1952 vom avea o limbă ca acésta:

„*Hodie lingua Romana e propinquata de lingua latina. Pauci pot să o scribere. Juventutea studiă două deci anni numai propter ca scribere se poată dopo Gramateca Hodi Populus altra lingua loquit . . . Ergo vedeti quo lingua cultiora este!* . . .

Articolul meu avu un deosebit succes în Iași.

De ce amintesc de el? Pentru că publicarea lui mi-a dat ocașiune să revăd a doua oră pe Mihail Kogălniceanu.

— Cine a scris în „*Almanah*” articolul „*Nu vii*”? întrebă marele bărbat pe d. D. Gusti.

— E un băetan de la Academie, răspunse Gusti.

— Să mi'l aduci să'l văd.

A doua zi iar îmi văcsui ciobotele mai dihai decît ori cînd, îmi tunseai anume pletele, ca să nu mai fie împrăstiate ca cu tîrnăcopul, îmi prinsei cu ață înegrită cu cernelă

adeverate centre de cultură românească și asile pentru toți cei nenorociți.

Aceste deosebiri, între biserica catolică și biserica ortodoxă, le-a păstrat biserica greco-catolică a românilor-uniți, și, cu toate că legată de scaunul de la Roma și sub disciplina Papei, clerul său a rămas românesc și concepția acestei biserici a rămas națională. Și suntem siguri că conducătorii bisericei române unite ar fi tot așa de aprigi luptători contra unei propagande curat catolice, cum ar fi și clerul bisericei ortodoxe din Ungaria și cum suntem și noi, organ al apărării naționale și al bisericei noastre naționale.

Între românii ortodoci și românii greco-catolici, este deplină unitate de sentimente și de credințe. Amândouă bisericile noastre sunt naționale și în amândouă răsună în cântări și rugăciuni limba românească.

Când combatem catolicismul și propaganda lui, nu atingem deci credințele fraților noștri greco-catolici de peste munți, ci apărăm tocmai unitatea și caracterul particular și național al tuturor bisericilor românești.

Ceea-ce a făcut tăria poporului nostru în genere și a României actuale în particular, a fost deplină unitate între conștiința națională și conștiința religioasă. Această unitate noi nu voim s'o pierdem, căci ar fi să pierdem cea mai esențială condiție de tărie și de trai a românilor; căci conștiința noastră religioasă, împărțită și tulburată, ar tulbura și conștiința noastră națională, ar sgudi ființa noastră etnică.

Iacă de ce voim a rămâne toți fiii patriei, de la Dorohoi la Mehedinți și de la Carpați la Dunăre, creștini ortodoci, așa cum au fost strămoșii noștri și vechii fondatori ai țării noastre, strălucii și marii Basarabi.

Iacă de ce vom combate cu hotărâre ori-ce încercare de propagandă catolică la noi și între noi.

Finea anului scolar în „Seminariul „Andreian“.

Ziua Săntilor apostoli *Petru și Pavel* este satorită pentru încheierea festivă a anului scolar în seminariul „Andreian“. Încheierea s'a început cu serviciul divin oficiat de directorul seminarial *Dr. Eusebiu Roșca*, asistat de ierodiaconul *Dr. Elie Cristea*. După terminarea liturgiei și a rugăciunii de mulțumită s'au întrunit cu toții, elevii și corpul profesoral în sala mare a noului edificiu seminarial, unde în scurt timp s'a prezentat și Înaltpreasfințitul Domn arhiepiscop și metropolit *Ioan*, însoțit de întreg consistoriul arhiepiscopescan și mai mulți onorațorii.

Indată a întonat corul seminarial sub conducerea profesorului *I. Popovici* un imn de serbare.

nasturii cari nu prea erau siguri la surtuc, ca să'l pot încheea peste tot, în semn de respect, și la ora convenită, cu profesorul meu de literatură, neuitatul D. Gusti, mergem la Mih. Kogălnicenu acasă.

El n'a recunoscut în mine pe băiatul cel cu jalba... Ori n'a voit să-mi pomenescă de nimica, din un exces de delicatețe.

I-am amintit eu...

Nici odată nu mi-a venit greu să mărturisesc recunoștința mea celor cărora o datorez...

Kogălnicenu m'a strâns de mână și m'a îndemnat să lucrez mereu și să persist a serie contra sefclitorilor de limbă, așa cum a făcut el mereu în jurnalele ce însuși a publicat.

Din acea zi, din luna Februarie, 1852, cultul meu pentru Mihai Kogălnicenu a fost neîntrerupt.

Ași voi să știu ei și cari sunt bărbații de stat contemporani cari se fac *pirghiile* de ridicare a celor mici și fără sprijin.

În sușul greu al vieții mele, eu am înțilnit după Mihai Kogălnicenu și altă mână blândă cât și puternică; mîna lui V. Alexandri, a lui I. Negruzzi, D. Ralet, C. A. Roșetti, dar de aceștia la rîndul lor.

(Va urma)

V. A. Urechii.

Apoi s-a suit pe catedră profesorul seminarial Dr. D. P. *Barciannu* și cu cunoscuta-i profunditate și pricepere a rostit un discurs potrivit cașionii și menit a înălța ambițiunea nobilă a elevilor întru dezvoltarea unei munci pline de conștientitate și de succese pe terenul culturii poporului român. Când ne va permite spațiul vom reproduce întreg discursul. A urmat o nouă cântare; iar după aceasta a ținut Ex. Sa o alocuțiune pastorală la adresa tinerimii, în care prezentându-le în culori vii și plastice tabloul situațiunii și a terenului, în care ca factori dători de ton și conducători vor avea să munciască, — a aflat și terminii potrivii de a încălzi atât pe clerici cât pe pedagogi pentru cariera aleasă și de-a oțeli și potența interesul pentru ocupațiunile ce-i așteptă. Între multe alte exemple și povești din viața noastră Înaltpreasfinția Sa a arătat, cum și alte popore și biserici, d. e. calvinii, — căroră le stau deschise mai multe terene și cari nu sunt restrinși numai la terenul bisericesc — încă se grupează cu îndoită căldură în jurul bisericeii, intenționând a începe viața nouă, cu nouă însuflețire și angajând și atragând în jurul ei pe cei mai distinși bărbați din țară, cu cele mai înalte poziții. Așa ministrul de comerț *Hegedüs* étă ce răspunde între altele la instalarea lui în postul de prim-curator al bis. calvine din Ardel:

„Sciu greutatea funcțiunii, ce mi-ați încredințat, dar o primesc și promit, că voi lucra din toate puterile pentru bunăstarea și înaintarea bisericeii mele. Voi lucra, pentru că aceea ce lucră cine-va bine pentru biserică este lucrat bine pentru tot-deuna și este stabil și neperitor. Toate celelalte sunt trecătoare. Trec timpurile, trec și se schimbă oamenii și ce au clădit unii, strică alții. La biserică însă nu este așa, căci ce se face, se face pentru toate timpurile spre întărirea credinței și fericirea credincioșilor.

Învățăturile și espicările cărților sfinte până acuma s'au dat cu deosebire spre pregătirea creștinului numai pentru viața viitoare, din altă lume. Ce s'a negles trebuie îndreptat. Trebuie pregătit omul „în prima linie pentru viața din lumea această“, căci de nu se pregătește astfel, apoi azi nu mai poate fi pregătit nici pentru viața viitoare, ci rămâne pierdut pentru aici și pentru dincolo.

Este datoră credincioșilor reformați să-și apere legea lor cu tăria și neînfricăți, căci întărind credința, promovează știința și cultura națională și fac servicii patriei.

Și azi a lucra și lupta pentru credință nu este numai datoră preoției, ci este și a tuturor celorlalți funcționari și organe bisericesci, ba chiar și a tuturor credincioșilor. Aceste funcțiuni azi nu mai sunt numai funcțiuni de onoare, ci sunt adevărate și serioase datorințe, cari trebuie împlinite cu acuratețe. Azi întreg clerul și poporul formează „Ecclesia militans“, având îndatoriri să lucre pentru biserică sa.

Împlinirea acestor îndatoriri însă se nu se manifesteaza numai prin dorințe platonice, ci trebuie să se realizeze prin fapte împlinite...

Dacă deci credincioșii altor biserici, cari au avut și au sprijinul numeroșilor bărbați ai celei mai înalte și mai otăritore funcțiuni în patrie se apropie de sinul bisericeii cu asemenea căldură, cu atât mai vartos avem noi datorința a face această, cari suntem avisați a ne desvolta aproape numai în cadrele bisericeii, a terenului ce stă în strînsă legătură cu ea.

Asociațiunea în Orlat.

— Raport special —

Interesul pentru „Asociațiune“ cuprinde tot mai mult teren. A străbătut până jos în masele poporului. Rar sunt comune în jurul Sibiului, în cari se fi arătat poporul atăta interes față de Asociațiune ca în comuna *Orlat*, unde despărțământul al V-lea și-a ținut adunarea generală în ziua Sf. Petru, 29 Iunie v. Vrednic și conșciu de misiunea lui s'a

arătat comitetul sub a cărni conducere e pus acest despărțământ, dar nu mai puțin vrednici s'au arătat bravii noștri Orlețeni prin primirea și comoditățile oferite comitetului, și interesul dovedit față de adunarea generală.

Primirea.

Deși timpul nu ne-a favorizat, comitetul însoțit și de alți onorațorii din Seliște, a plecat la orele 6 $\frac{1}{2}$ dimineața spre Orlat. Ajunși la crucea bisericeii, comitetul au fost plăcut întâmpinat de „Reuniunea pompierilor români“ în frunte cu țeranul *Ioan Oprisor*, care a binevenat pe comitet, spunând cam următoarele: Domniavostă veniți în mijlocul nostru, lumină să ne aduceți și să ne întăriți în credință, ca și noi se putem înainta alături cu alte națiuni. Știm că numai binele ni-l voiți de aceea vă și primim cu brațele deschise. Deci în numele poporului din Orlat ve zic un bine ați venit. La vorbirea inteligentului țeran răspunde directorul *Dr. Nicolae Calefariu*, mulțumind în numele comitetului pentru frumoasă primire ce li s'a făcut.

În biserică.

Membrii comitetului însoțit de întreg poporul din comună, inteligință și mai mulți fruntași din comunele: Seliște, Gurariului, Căcova, Vale, Aciliu, Tilișca, Cristian, Săcel Gales și Turnișor au luat parte la serviciul divin. Serviciul divin a fost celebrat de preotul *Dionisiu P. Decei*, care la sfîrșitul liturghiei prin o frumoasă predică a făcut asemănare între însemnătatea zilei de azi și a adunării și precum apostolii odinioară au cutreerat lumea ca se propage învățăturile mântuitoare, așa și comitetul Asociațiunii cutreeră comunele din acest despărțământ ca se lumineze poporul și să-și ajungă frumosul scop urmărit. Cântările liturgice au fost executate de corul plugarilor din loc sub conducerea învățătorului diriginte *Ioan Giurgiu*.

Adunarea.

După serviciul divin și după o pauză de $\frac{1}{2}$ oră, directorul despărțământului *Dr. Nicolae Calefariu* face istoricul Asociațiunii, arată rólele acesteia, salută pe numeroșii membrii și declară adunarea generală de deschisă, la care mulțumește învățătorii diriginte *Ioan Giurgiu*. La ordinea zilei raportul comitetului cetit de actualul *Constantin Herța*, din care remarcăm următoarele decisiuni ale comitetului: ținerea de prelegeri publice prin comune, năsuința de a înființa biblioteci populare prin toate comunele, donațiunea făcută în favoarea bibliotecii scolare din *Poiana* în sumă de 40 cor., înființarea de agenturi în *Orlat* și *Tilișca*, raportul cassarului. Se alege o comisiune de 3 membrii pentru înscrierea de membri noi, membri ajutători și încassarea de taxe dela membri vechi.

Cu privire la premiarea grădinilor de legumărit, pentru care comitetul în tot anul eserie concurs de 40 cor., se notifică, că au intrat la comitet zece cereri și în urma ex a minării făcute din partea a doi membri ai comitetului s'a aflat de mai bine cultivate și care arată mai mult progres: Grădina scolară din *Seliște*, dar nu s'a premiat, fiind grădină de model scolară, ci s'a decis a i se da mențiune cu laudă prin un act oficios. Astfel premiul prim de 16 cor. s'a dat d-nei *Ana Giurgiu* din Orlat.

În locul al doilea au fost premiate d-nele *Petru Drăgiciu* și *Aurelia Decei*, cari însă nu au reflectat la premii, ci le-au lăsat în favoarea țeranilor, cari au concurat. Devenind aceste premii vacante s'a împărțit între d-nele *Ana Zidu* din Orlat 12 cor., *Elisa Borcea* din Seliște 8 cor. și *Eva Stroia* din Orlat 4 cor.

Se anunță mai departe, că comitetul despărțământului a donat cărți bibliotecii scolare din Orlat în sumă de 40 cor., apoi *Ioan Simțion* a donat tot acestei biblioteci 8 cărți, precum și o monografie a unei comune învecinate.

Disertațiunile.

Prima disertațiune a fost a părintelui *Ioachim Muntean* din Gurariului.

D-sa a vorbit despre înființarea de Reuniuni în general și în special despre Reuniunea de înmormântare, folosul ei; despre vecinătăți și altele.

Frumoasă și foarte populară a fost prelegerea învățătorului din Seliște *Dumitru Mosora*, intitulată: „Unele cărți cari duc la înaintarea poporului“. Autorul după ce arată starea

miseră în care se află poporul nostru, îndemnă a trăi în bună înțelegere, iubirea față de aproapele, a se feri de a-și petrece poporul timpul în birturi, unde își ruinază sănătatea și unde totă averea și-o dă în mâna venetichilor și în legătură cu acestea despre Reuniunea de temperanță. Îndemnă poporul a-și da copii la școală, ér cari nu au putere să-i dea la meserii. După finirea prelegerii, cei de față au isbucnit în urale de „trăiască“ la adresa prelegătorului.

Directorul despărțământului propune și adunarea le da mulțumită protocolară prelegătorilor.

Raportul comisiunei.

S'a suspendat ședința pe 10 minute pentru ca comisiunea aleasă se și pótă regula afacerile cu privire la încassarea taxelor și înscrierea de membrii noi. Redeschizându-se ședința, referentul comisiunei *Ioan Manta*, paroch în Gurariului, arată că s'a încassat din Gurariului 78 cor. Orlat 142 cor. și Seliște 120 cor. total 340 cor. Raportul se ia spre plăcută știință. Presidentul rógă pe doi membrii a se insinua ca reprezentanți ai despărțământului pentru adunarea generală ce se va ținé în anul acesta la Băile Herculane. Se insinua notariul din Tilișca, *Valeriu Milea*, ér al doilea reprezentant — neinsinuându-se, se conrede comitetului cercual.

Președintele propune a se da o telegramă gimnasiului din Brașov din incidentul jubileului de 50 ani dela înființare.

Se da următoarea telegramă:

„Despărțământul V (Seliște) al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ întrunit în adunarea generală în comuna Orlat salută cu însuflețire și căldură vechiul focular al culturai noastre naționale din incidentul jubileului de 50 ani“

Finite toate acestea directorul *Dr. Nicolae Calefariu* prin o scurtă și miezoză vorbire, declară ședința de închisă.

Banchetul.

La orele 2 d. p. s'a dat un banchet. Șirul toasturilor l'a început directorul despărțământului *Dr. N. Calefariu*, închinând pentru inteligința din comună. Membrul din comitet *Ioachim Muntean* paroch în Gurariului închină pentru comitetul despărțământului și în special pentru director. Un frumos și avântat toast a ținut, pentru poporul român preotul local *Dionisiu P. Decei*. A mai toastat *Ioan Manta*, pentru comitetul central și notariul *Hențu*, din Seliște pentru femeia română. În decursul banchetului bine instruatul cor al plugarilor din loc ne-a delectat cu mai multe cântări naționale.

Concertul.

Séra s'a dat, cu ajutorul unui grup de pedagogi din Seminarul „Andreian“ din Sibiu un concert, care a reușit peste așteptare. Mai mult a plăcut din întreg programul „Cisla“. Printre cântări, învêț. *George Maior* a declamat foarte bine „Legenda“ de Dulfu și la fine dirigintele *Ioan Giurgiu* a predat într'un mod de tot hazliu monologul „De ce nu m'am însurat“. După concert a urmat dansul până în zori de zi.

Putem constata cu plăcere, că adunarea generală ținută în comuna Orlat a succed peste așteptare. Laudă bravilor Orlețeni în genere și în special conducătorilor din numita comună.

Dorel.

Schimbare ministerială în România.

Pertractările între membrii clubului conservator și al celui junimist pentru fuzionarea acestor cluburi și formarea unui cabinet ministerial din câte patru membrii aparținători ambelor cluburi au ajuns la deplin rezultat.

Dl *Carp* va fi president al cabinetului și ministru de finanțe, ear dl *G. Cantacuzino*, va rămâne șef al partidului.

Deasemenea vor fuziona și ziarele *Timbul* și *Constituționalul* și va apare numai *Timbul*.

Revistă externă

Delegații Buri la Paris.

Delegații Buri s'au reîntors din America la Paris. Președintele consiliului comunal din Paris a salutat pe reprezentanții republicii-sudafricane cari au uimit lumea cu eroismul lor. El a ridicat un toast în sănătatea președinților Krüger și Steijn, a parlamentelor, a soldaților și a poporului celor două republici surori.

Fischer, conducătorul delegației a mulțumit; el a adăugat că republicele nu ceru lumii civilizate de cît un singur lucru: arbitrajul.

— Președintele Krüger a făcut cunoscut prin secretarul seu Reitz, corespondentului lui *Daily Telegraph*, că republica sud-africană se va lupta pentru independență, până ce vor mai fi în viață încă 500 Buri. Acesta e hotărîrea lor neclintită.

Inchiderea parlamentului francez.

Sesiunea parlamentului francez a fost închisă la 10 Iulie n., după ce s'a votat un credit de 14 jum. milioane pentru expedițiunea în China și s'a primit proiectul pentru acordarea unor decorațiuni la expoziție.

NOUTĂȚI

Dela Brașov. Mercuri s'a oficiat la biserica s-tului Nicolae din Scheiul Brașovului *parastas* pentru citorii și binefăcătorii școalelor; profesorul Dr. Iosif Blaga a ținut un frumos discurs comemorativ.

Școlarii s'au împărțit apoi în mai multe grupe: o grupă au mers sub conducerea profesorilor A. Vlaicu, Dr. Iosif Blaga și Dr. St. Stinghe în cimiteriul bisericii Stului Nicolae și au depus cununi pe mormintele bărbatilor meritați pentru școle. O altă grupă de școlari sub conducerea profes. A. Barsean, I. Socaciu și D. Lupan au depus cununi la mormintele binefăcătorilor și profesorilor din Grôveri. Aici a cetit rugăciuni pentru odihna sufletelor repostaților, pâr. B. Băulescu, ear profes. I. Socaciu rosti o cuvîntare pîtrunzătoare. A 3-ia grupă a a mers cu prof. I. C. Panțu, D. Făgărășian, N. Sulică și Dr. C. Lacea la mormintele binefăcătorilor de pe Tocile, pe care le-au încununat. Cuvîntul ocașional a fost rostit de prof. I. C. Panțu.

Mercuri s'era un conduct cu torțe al școlarilor a traversat orașul. Înaintea gimnasiului corul a executat imnul festiv, a urmat discursul unui abiturient, la care a răspuns directorul V. Oniț.

In atențiunea candidaților de notari. Avisăm pe cei ce voesc să îmbrățișeze cariera de notari comunali sau cercuali, că după noua lege, care va intra în vîgure la 1 Septembrie a. c., se pretinde dela fiecare aspirant de notar să aibă 8 clase gimnasiale, pentru a pute fi primit la cursul administrativ de un an. Legea acordă însă și absolvenților de 6 clase gimnasiale, pe cari fi află până la 1 Septembrie în praxă notarială, dreptul de a se pute înscrie la cursul de învățămînt administrativ.

Hymen. Ilie Măneacă, teol. abs., și dșora Elena Ghimbășan își vor sîrba cununia Duminecă în 15 Iulie n. a. c. la 2 ore p. m. în biserica gr. or. din Făgăraș.

Examen de maturitate. La școala reală militară super. din Biserica-albă (Moravia) au depus acum cu finea anului școlastic examenul de maturitate, între alții și următorii elevi români: Alexandru Lupean din Sibiu, Traian Smeu din Viena, Ioan Gogoltanu din Orșova, Odiseu Tebanu din Cudjir și Victor Humița din Arad, cari intră pe baza absolutorului și a examenului de maturitate în academiile militare din Viena sau din Wiener-Neustadt.

Tot acolo au absolvat cursul al doilea: Iosif Iacobiciu din Alba-Iulia, Coriolan Bardosy din Sibiu, Elie Cena din Mehadia, Titu Adam din Caransebeș, Leo Cimpoaia din Mehadia și Ioan Cepeneag din Viena, érá din cursul I folă promovăți în cursul al II-lea Cornelii Burdea din Viena și Teodor Seracin din Caransebeș.

Catechisațiunea tinerimei gr. ort. române la școalele din Gherla. La școalele din Gherla în anul școlastic trecut au fost înscriși la începutul anului 13 elevi, rămînînd la finea anului 9, și anume: la preparandia gr. cat. 6, rămînînd 4; la gimnaziul de stat 6, rămînînd 5; și la școala elementară populară rom. cat. 1, nerămînînd nici-unul.

La gimnaziul de stat catechisațiunea a decurs în regulă, cu excepțiunea cercetării bisericești, neavînd noi acole edificii bisericești, capelă ori altă casă de rugăciune (afară de cea din penitențiarul reg. ung. regn., unde din motive educative și de disciplină internă nu-i consult a duce elevii.)

Nu așa de neted a decurs catechisațiunea cu elevii dela preparandia gr. cat. Aici doi elevi au fost reținuți pe motivul, că ar fi trecut la biserica gr. cat. și numai după informațiuni dela oficiile lor parohiale și după proteste la direcțiunea preparandială au fost extradați pentru catechisațiune catechetului nostru, constatându-se ilegalitatea trecerilor. Alți trei elevi făcînd trecerea înainte de începerea anului școlar n'au putut fi reclamați. Ca motiv al trecerii, ce a putut fi, decât iară și iară blidul cu linte, adică favorul, că vor fi împărțășiți din resturile de mîncare dela masa clericilor seminariști; și au și fost împărțășiți, nu numai cei trecuți, ci și cei netrecuți; dar după ce s'a observat, că cei rămași nu-i nădejde să trecă, li s'a detras acest abus.

Alt abus, ce s'a făcut în contra bisericești năstre cu privire la acești elevi a fost, că au fost siliți a cerceta biserica gr. cat. și a asculta exortațiunile catechetului gr. cat. și apoi că au fost instruați, examinați și clasificați din Cântările bisericești și Tipic, împreună cu elevii gr. cat., sigur numai pentru ca să se paralizeze instrucțiunea catechetului nostru în spirit ortodox. Și în contra acestui abus s'a ridicat protest din partea catechetului nostru la direcțiunea preparandială (aparținînd aceste obiecte studiului Religiei, și astfel căzînd în competența îngrijirii bisericești lor ortodoxe), dar fără folos, și așa înaintîndu-se cauza la ministrul de culte și instrucțiune publică (de unde până acum nu s'a dat încă nici un răspuns), rezultatul a fost, că la finea anului școlar li s'a spus elevilor nostri din partea direcțiunei preparandiale, că pe viitoriu nu va fi primit nici un elev gr. ort. în acest institut.

N'ar strica, ca astfel de tineri, cari absolvă pedagogia la institute străine, să fie mai cu deamăruntul examinați din aceste obiecte de învățămînt la examenul de calificățiune, și să nu li se recunoască clasificățiunile cursuale din ele, ci să fie obligați și la examen cursual din Cântările bisericești și Tipic. Numai așa se va putea ajunge la o uniformitate în cultul divin și se vor împuțina cu timpul învățătorii, cari la cea mai mică neînțelegere cu preotul, amenință cu părăsirea bisericești și duc și pe alții pe astfel de poverniș periculoși.

Mai regretabilă e însă împrejurarea, că o biserică pretinsă sororă (românescă) tinde la astfel de amestec ilegal fu afacerile interne bisericești și școlare ale altei bisericești. Sperăm însă, că barem pe viitoriu se va veni la resone mai drepte, atât din interese morale, cât și din interese naționale ale ambelor bisericești românești.

Trachoma. Ni s'a adus la cunoștință din partea directorului de inspecțiune sanitar, că în unele din comunele năstre mărghinașe, cum e bunăoară Sadul, Boița, Racovița graseză în mod epidemic o bôlă de ochi, care poate deveni foarte periculoasă.

S'au conseris tôte acele familii după comune, în cari graseză cea bôlă periculoasă, s'a compus o broșură, în care se arată mijlocele, prin cari se pôte combate, și broșura se va trimite gratuit fie cărui cap de familie, în care graseză acea bôlă.

Atragem atențiunea preoțimești și a învățătorilor nostri asupra acestora, și i sfătuim să cetescă broșura, și să o esplice poporului, ca cu atât mai cu efect să pôtă fi combătută cea bôlă periculoasă, numită trachoma.

Un mod iscusit de înșelătorie. O firmă de orolôge din Elveția cercă într'un mod destul de ingenios să-și desfacă marfa și în orașul nostru, prin sistemul de cupône.

Iată cum: Firma expedeză prin agenții sei cupône à 1 corônă, care se împart publicului doritor de a-și cerea norocul. Posesorul cuponului primește apoi pelângă rambursă de 5 corône 30 fil. un bon provăzută cu 5 cupône, în care se spune, că dacă vinde aceste 5 cupône à 1 cor. și fiecare primitor de cupône va rescumpăra bonul ce deasemenea i se trimite pelângă rambursă de 5 cor. 30 fil., va primi un orolôgiu în valôre afirmativă de 30 cor., avînd să restituie simplu spesele de postă și vamă. Așadar l'ar costa pe cineva un orolôgiu numai 1 corônă, plus spesele postale. Întreprinzîndu-se la prima privire e seducătoare și nimenea nu bănuște, că are de a face cu o înșelătorie, deoarece îndatăce numai unul din primitorii de cupône nu le rescumpăra, respectivul nu capetă orolôgiu, deci a perdut 1 corônă. Să mai adaugă apoi, că numărul primitorilor de bonuri crește la înfinit în proporție geometrică (la 5 cupône în prima mână, se vin 25 în a 2-a mână, la acestea 125 în a treia mână, la acestea 625 în a patra mână, 3125 în a cincia, la acestea 15.625 în a șesă etc.), încă în a cincia mână distribuirea cupôneler e imposibilă, deci fiecare posesor de bonuri a perdut cele 5 corône, care nu le mai pôte valora.

Prinzînd de veste vice-comitele Sibului despre înșelătoriile ce se fac cu astfel de cupône a luat dispoziții pentru a fi confiscate din partea autorităților, ori unde li se va da de urmă. — Noi încă facem atenți pe onorații cetitori de a nu cumpăra astfel de bonuri.

Un mort înviat. Un cas înfiorător și unic în felul său s'a petrecut zilele acestea într'o comună din comitatul Bihorului. Tăranul cel mai bogat din acea comună, George Gaia, a murit. Tôte rudeniile și multă lume merseră la casa mortului; au trimis în satul vecin după preot să s'evărsescă înmormîntarea, dar acela n'a putut merge, și ast-fel mortul a rămăs încă o nôpte pe catafalca, iar ômenii îl priveghiau în odaia vecină. Către mezul nopții s'a auzit ceva sgomot suspect în odaia mortului. Căți-va feciori mai curajoși s'a sculat de la masă să vadă, ce e în odaia vecină. De o dată ușa se deschide și iată mortul învîlît în haina lui albă. Între cei de la masă era mare panică. Mulți se ascuseră sub masă, iar alții fugiră afară. George Gaia înțelese îndată situația și le zise: „Nu vă temeți! Eu nu fac rău nimînui. Am înviat, și acum din nou voi trăi!“ Cu aceste cuvinte el, ca tată de familie, ocupă locul de frunte la masă.

Rudele și cunoscuții prinseră pe înecut curagiu și se așezară și ei la masă, apoi l'au învîtat și pe el să bea și să le vorbescă, ce a vîzut în cealaltă lume. Mortul înviat n'a așteptat multă îmbiere și a început a-și petrece cu cei ce l'au priveghiat. Până aci petrecerea fu veselă — dar îndată s'a întors spre întristare. Nevasta lui Gaia n'a fost în casă, când bărbatul ei s'a trezit de mörte aparentă. Ea acum veni acasă din vecini și când păși în odaie, spre mirarea ei, își vede bărbatul în fruntea mesei îmbrăcat în hainele de mort, cum tocmai trăgea la măsăa dîntr'un pahar. Sărmana femeie, când vîzu acest spectacol, tipă puternic și căzu la pămînt. Și când în ziua următoare sosi preotul, într'adevăr găsi un mort, dar nu pe acela pentru care a fost chemat. El înmormîntă adică pe sărmana femeie, care a murit de spaimă.

VARIETĂȚI

(*Înputriva fumatului.*) Doctorii cei mai celebri au pornit un fel de campanie în putriva fumatului, atribuind acestui obicei atît de răspîndit, o mare parte din neajunsurile și bôlile de care e bîntuită progenitura fumătorilor.

Nicotina conținută în tutun, spun doctorii, îngreiază respirația, slăbește memoria, slăbește ochii, face pe om mai posac și favorisează mult catarul și mai ales slăbind rezistența celulelor organismului, predispuie la tuberculoză. După statisticile făcute de cîrînd s-a dovedit, că cea mai mare parte din tuberculoși sunt fumători.

Una din celebritățile medicale germane doctorul Billroth a spus deunăzi următoarele asupra fumatului:

„Nu numai că fumatul e nefolositor, dar e și nesănătos, căci tôte sau dacă nu tôte,

majoritatea bôlelor de stomac sunt datorite fumatului. Amoniacul și nicotina conținute în tutun ajută foarte mult la slăbirea sistemului nervos. Tôte slăbiciunile fizice ca: amețelile, nădușile reci, dureri de cap, palpații și celelalte multe bôle d'astea se obțin numai grație obiceiului de a se intoxica prin nicotină.“

Doctorii americani au mers și mai departe în aducerea bôlelor și osanalelor ce zilnic cîntă spre mai marea glorie a tutunului; după ce au făcut o listă lungă de tôte urmările fumatului, au pus ca o încoronare a binefăcărilor tutunului, orbirea încetă dar sigură.

Fumătorii, cari cred, că asta-i numai o reclamă neadeverată, se nu se descurageze cînd vor vedea, că ochii li se slăbesc prea încet, căci vorba românească: încet-încet departe ajungi o să se adevărească și la dîngă.

Medicii sunt unanimi în a declara că principala cauză care contribuie la lățirea obiceiului de a fuma este plictisela și lipsa de ocupații serioase.

Tot fumatului se atribuie marea mulțime de casuri de alienație. Asta iar după o statistică a unui doctor englez, însă doctorul a pus între parantese, că între casuri de alienație observate de dînsul pot să fie în parte urmările alcoolismului combinat cu obiceiul fumatului.

Doctorul Billroth, despre care am pomenit mai sus, era într'o vreme unul din cei mai îndrîjiți fumători, însă la urmă vîzînd, că din pricina tutunului s'a ales cu palpații, dureri de cap și alte lucruri d'astea, a căutat să se desvețe de tutun. Vreme de două luni a răbdut, însă se făcuse posac, trist; la urmă tot a reușit, a biruit.

Notiță literară.

Tocmai a apărut în editura librăriei W. Krafft din Sibiu și se află de vînzare la principalele librării din patrie și străinătate Partea I-a: Română-germană a **Dicționarului Român-german și german-român** de Sab. Pop. *Barcianu*, și complectă de profesorul Dr. D. P. Revidanu. Ediția a III-a, 750 pag. în 8° cu litere petit în 2 colône. Prețul: broșurat cor. 6.—, și legat în 1/2 franz cor. 7.60.

Acest dicționar atît de bine primit în edițiile sale anterioare, apare acum în ediția a III-a. Recunoscut de bărbăți competenți ca cel mai bun dintre cîte au apărut, ediția prezintă caută a-l face și pe mai departe vrednic de această prețioasă recunoscere. Atît autorul, cît și editorul și-au pus tôte silințele întru a aduce lucrării îmbunătățirile, care se o aducă la perfecțiune din ce în ce tot mai mare; autorul prin aceea, că a înaușit în mod însemnat cuprinsul prin cuvinte și locuțiuni din scriitorii români moderni și mai vechi, vîind astfel a înlesni publicului străin cetirea și înțelegerea scrierilor române, apoi prin însemnarea silabei accentuate a cuvîntului, pentru a face cu puțință rostirea corectă a cuvintelor române și fără a fi silit să-și refugiu la regulile amănunțite teoretice; editorul prin aceea, că a înzestrat cartea cu hîrtie bună și cu tipar frumos, îngrijind, ca prin un format mai mare și mai potrivit, pe lîngă tôte înăvîțirea să nu devie prea voluminoasă, ci să rămînă îndemănatică. Fie deci ca și în forma prezintă dicționarul acesta să afle binevoitoria întîmpinare, de care s'au bucurat edițiile anterioare, contribuind la sporirea prietenilor limbei române și a productelor ei literare.

Din partea a II-a „germană-română“ se află încă cîteva exemplare din ediția a II-a prețul broș. cor. 7.60, legat cor. 9.40.

De aceiași autori a apărut: *Gramatica germană teoretică-practică pentru usul tinerimei române*, Ediția a V-a. Sibiu, 1896. Prețul: broș. cor. 2.80.

Împrejurarea că, deși au mai apărut și alte gramatici germane, s'a arătat necesitatea de a scôte această gramatică în o a V-a ediție, vorbește ea însăși deajuns pentru buna întocmire a ei, așa că o putem recomanda cu tôte căldura tinerimii studioase, care voiește să-și însușescă limba germană.

Rugăm pe onorații abonați ale căror abonamente au expirat cu 30 Iunie c. să binevoiescă a grăbi cu reînnoirea aceloră, pentru ca să nu fim siliți a-le suspenda trimiterăa foii.

Adm. „Telegrafului Român“.

Haină—mătase

Foulard fl. 8.40

și mai sus! — 14 metri; — trimisă franco și vămuită! Mustre cu întorcerea poștei; tot astfel și din „Mătase-Henneberg“, négră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 pe metru.

G. Henneberg, fabricant de mătase (lif. de curte c. ș. r.), Zürich. [11] 7—12

[94] 1—1

Licitațiune

Cu încuviințarea Preavenerabilului consistoriu archidieceșan dela 28 Martie a. c. Nr 2941 B. se dă în întreprindere, prin licitațiune publică minuendă, zidirea bisericeii gr. or. din comuna Stretea, protopresbiteratul Dobra.

Licitațiunea se va ținea la primăria din Stretea (Sztrétye, u. p. Hunyad Dobra) în 16/29 Iuliu a. c. Prețul strigărei este de 2418 cor. 82 fl.

Comuna bisericească dă din materialul necesar pétra, cărămida, varul și nășipul.

Oferenții au să depună înainte de licitare un vadiu de 5% din suma de strigare.

Planul și preliminarul de spese se pot vedea la epitropia parochială.

Stretea, la 24 Iunie (7 Iuliu) 1900.

Ioan Jurgiu
epitrop.

[95] 1—3

Concurs repetit

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de cl. III. Mihăești, cu filia Făgetel, tractul Dobra, se escrie concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

Venitele împreunate cu acest post dau suma de 680 cor.

Informațiuni mai detaliate se pot lua dela comitetul parochial.

Reflectanții la acest post au a-și așterne cererile instruite conform legii în timpul prescriis subsemnatului oficiu.

În conțelegere cu comitetul parochial. — Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Dobra.

Dobra, 28 Iunie 1900.

Iosif Morariu
protopresb.

Nr. 49/1900.

[92] 3—3

Concurs

Devenind vacant postul de învățător pentru clasa a III-a de fete dela scôla gr. or. din Reșinari, prin această se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt: 700 cor. salar și 64 cor. relut de cuartir și lemne, ce se plătesc din fondul bisericeii în rate lunare anticipative.

Aspiranții încă înainte de a expira termenul de concurs se se prezenteze în vre-o Duminecă sau sârbătoare la biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericesci, având datorința a cânta în strană Dumineca și sârbătorea. Pe lângă acestea este îndatorat a conduce și exercițiile gimnastice cu toți elevii institutului.

Reșinari, din ședința comitetului parochial gr. or., ținută la 29 Maiu, 1900.

Bucur Dancășiu
președinte.

Aleman Galea
notariu.

Nr. 682/1900.

Vezut și aflat în ordine.
Sibiu, 23 Iunie, 1900.

Ioan Papiu
protopresb.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

Nr. 229—1900.

[93] 2—3

Concurs

Pentru întregirea parochiei române gr. or. din Șoimușul-român, protopresbiteratul Murș-Oșorheiului, se escrie prin această concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch, după cum s'au stabilit în ședința sinodului parochial, la 8 Octobrie 1899, dau suma de 358 fl. 50 cr. = 717 corône.

Dela concurenți se recere, ca se se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare în parochie spre a face cunoștință cu poporul și spre a-și arăta destoinicia în tipic și în cântările bisericesci.

Petițiunile concursuale, instruite conform „Regulamentului nostru pentru parochii“ se se adreseze în termenul descris la subsemnatul oficiu protopresbiterat.

Murș-Oșorheiu, 24 Iunie, 1900.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Murș-Oșorheiului.

Nicolau Măneagușiu
protopresbiter.

Ad. nr. 580—1900

(87) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroch în comuna de clasa a III Giurcuța, prin această se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post, dau un venit sigur anual de 883 cor. 20 fl.

Concurenții au a-și așterne suplicele lor subsemnatului, în termenul sus citat, fiind instruite în sensul normelor în vigôre, și a se prezenta în vre o zi de Duminecă sau sârbătoare la S-ta biserică din această parochie, ca se fie cunoscuți din partea poporului.

Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu comitetul parochial.

Cluj, 6 Iunie 1900.

Tulin Roșescu
protopresbiter.

Nr. 349—1900.

[89] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de învățătoriu în subsemnatele parochii din protopresbiteratul Cohalmului se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în ziarul „Telegraful Român“.

I. În comuna bisericească Cața, salariul învățătoresc de 600 cor., cuartir gratuit și 3 stânjini de lemne.

II. Cohalm, cu salariul anual de 600 cor., cuartir și lemne de foc.

Învătătoriul ales, va avea să instrueze tinerimea școlară și adultă în cântările liturgice, și a da ajutor cantorului la utrenie în Dumineci și sârbători, ér' la liturgie a conduce cântările liturgice.

Concurenții vor avea să se prezente înainte de alegere în biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântări și a face cunoștință cu poporul.

Cohalm, în 10 Iunie 1900.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al Cohalmului în conțelegere cu comiteele respective.

Nicolau D. Mircea
protopop

Nr. 321-900

[88] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scôlele comunelor mai jos însemnate din protopresbiteratul Mercurei, se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare:

1. Gusu, un post de învățător cu salariu de 600 cor.,

2. Apoldu-superior, un post de învățătoriu cu salariu de 600 cor., cuartir natural în edificiul scôlei, și lemne de foc.

3. Reciu, un post de învățătoriu cu 600 cor., cuartir în edificiul scôlei și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vreunul din acestea posturi au să-și așternă cererile lor, instruite conform normelor în vigôre, subsemnatului oficiu protopresbiterat în termenul deschis.

Saisonul de primăvară și de vară 1900.

Stofe de Brünn veritabile

Una bucată de metri 3.10 lungă, pentru un rând complet de haine de bărbat (Roc, pantalon, vestă,) costă numai

fl. 2.75, 370, 4.80 de lână veritabilă de oae
fl. 6. — și 6.90 de lână mai bună veritabilă de oae
fl. 7.75 din lână fină veritabilă de oae
fl. 8.65 din lână foarte fină veritabilă de oae
fl. 10. — din cea mai fină lână veritabilă de oae.

Una bucată stofă pentru un rând de haine-salon fl. 10. — deasemenea espedează cu prețurile de fabrică stofe pentru pardisiu, lodeu pentru turiști cele mai fine kamgarne etc. etc. depozitul real și recunoscut în destul ca solid:

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Liferarea conform mustrei se garantează. [56] 23—40

Avantajele mușteriiilor privați, de a comanda stofele direct dela firma de mai sus, dela fabrică, sunt foarte însemnate.

Farmacia lui F. I. R. Hotter la sf. Iosif, Wien, XII/2 Schönbrunnerstrasse 182.

Absorbinalul lui Hotter.

1/2 Flacon fl. 6. —, 1/2 Flacon fl. 3.50. delătură tôte umflăturile și depunerile de grăsimi fără să vatemă părului. Întărește nervii atacați și slăbiți, delătură și distruge tôte nodurile în muschi, și servește și ca seut în contra aprinderilor; cu deosebire e probat la umflăturile produse din cauza fearelor, apoi în contra aricitei umflărei copitei, genunchilor umflați, mai departe în contra umflăturilor (noduri) de vine, în contra umflătorei picioarelor la glesne și la încheietura degetelor cu un cuvânt în contra tuturor umflăturilor ori unde s'ar ivi.

Praful nutritor alui Hotter, pentru cai și vite cornute

1 Pachet cu 80 cr.

Un adaus escelent la nutremânt, pentru a ținea vitele sănătoase și cu putere este de a se folosi la tôte suferințele de rărunchi de ficat și de nervi.

Alifia lui Hotter pentru delăturarea crescăturilor de oase.

1/2 Cutie cu fl. 2. 1/2 Cutie cu fl. 1.20. delătură crescăturile de oase și depunerile osoase chiar și după 4—6 săptămâni. (boală învechită).



Preparate pentru veterinari, cele mai bune ale timpului mai nou, cari după atestate numêrele nu au fost ajunse de alte mijloace de natura aceasta.

Să se ceară numai preparate de ale lui Hotter și se nu se primescă altele. Depozit în farmacii și Droguerii.

Depozit principal la Dr. Emil Budai farmacia orașului Budapesta (Stadthausplatz) la Dr. Leo Egger & J. Egger Farmacia Palatinului VI Váci körút 17 și la farmacia Iosif Török Bpesta VI Kiraly uteza 12.

Fluidul lui Hotter „Training“

1 Sticlă cu fl. 1.20.

Conservează nervii și muschii până la bătrânețe înaintată totdeauna puternicii și vioi, pune în stare pe animal să presteze cele mai mari strapății și fugi, să înțelege după frecare cu fluidul „Training“.

Să mai folosește cu succes umitor la tôte urmările cari obvin din opintiri prea mari, ologie, reumatism, și înțepenire.

Praful de porci a lui Hotter.

Nr. I și II

1 kg. . . . fl. 1.20.

Cel mai buu mijloc pentru a produce pofta de mâncare și cu acesta prosperarea porcilor, foarte acomodat în contra orbalțului (brâncă); Nr. II este de a se întrebuința la urdinare.

Mijloc în contra Coliceii alui Hotter.

1 Sticlă fl. 1.50.

Contra la tot felul de colică și contra oprirei udului la cai precum și contra umflăturilor la vite cornute. [54] 22—104

Editura și tiparul tipografiei archidieceșane.